

N:o 187.

Af herr **P. Andreasson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om ändring af 7 § i förordningen om kyrkostämman m. m.

I förordningen om kyrkostämman § 7 stadgas: Der stads- och landsförsamling eller delar deraf äro i kyrkligt afseende förenade, ega de att på kyrkostämman gemensamt öfverlägga och besluta om uppgörande af ett på denna förordning grundadt förslag rörande den blifvande röstgrunden; och skall vid denna uppgörelse den röstgrund följas, som dittills för gemensamma kyrkliga angelägenheter varit gällande. Detta förslag skall underställas Kongl. Maj:ts befallningshafvandes pröfning, börande Kongl. Maj:ts befallningshafvande, innan fastställelse meddelas, inhemta domkapitlets utlåtande.

Men då det vid gemensam kyrkostämman, i och för åstadkommande af sådan uppgörelse, oftast föranledt mycket stora tvistigheter och betydlig tidsutdrägt, då man sökt vinna enighet emellan de enskilda församlingarnas ledamöter, och detta i följd af den obestämda röstgrunden, synes det vara af behovet påkalladt, att en ändring uti ifrågavarande afseende må komma till stånd.

Jag tillåter mig därför på grund af det ofvan anförda vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t ville anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t i fråga om § 7 af kyrkostämmoförordningen till Riksdagen inkomma med förslag om den ändring, att stads- och landsförsamlings medlemmar måtte erhålla rösträtt i förhållande till de utskylder till presterskapets aflöning, som hvardera erlægga.

Stockholm den 28 januari 1899.

Pehr Andreasson.